

Способи розпізнати булера та алгоритм роботи з ним

Один зі страшних снів батьків – отримати телефонного дзвінка, в якому повідомляється, що їх дитина побила когось чи образила. Найчастіше про це інформує класний керівник, соціальний педагог чи батьки ображеного учня. Складно правильно зреагувати на таке повідомлення. Важко зрозуміти, кому вірити та як себе поводити, коли запущено конфліктний сценарій у стосунках між дітьми.

Усім нам відома фраза про дві сторони однієї медалі, такий принцип працює і в цьому випадку. Але якщо ситуація стосується близьких, то сприймання фактів спотворюється. Часто виникає інстинктивне бажання захистити та виправдати свою дитину (або ж протилежна реакція – звинуватити свого, аби виправдатись перед чужими). Чекати ж від агресора чесної відповіді, що він цював когось іншого, одразу не варто.

Сьогодні ініціатора агресивної поведінки, направленої проти іншого учня, часто називають булером (з англ. bully – хуліган), а цілеспрямоване гноблення когось з колективу – булінг.

Як зрозуміти, чи є ваша дитина булером

Булерами стають ті діти, які ростуть без заборон, не сприймають авторитет батьків. Але разом з тим їх головна проблема – бажання відчувати підтримку та повагу дорослих. Якщо це прагнення не реалізоване, воно породжує агресію, яку треба на комусь зганяти.

Більшість булерів – це діти-нарциси, які не спроможні у момент агресії відчувати емоції інших, але хочуть довести свою зверхність. Проаналізуйте поведінку дитини, аби виявити ознаки агресії. І запитайте у себе – чи достатньо приділяєте уваги синові, доньці?

Ознаки булера:

- фізично та соціально більш енергійний за своїх однолітків;
- не вміє сприймати відмову;
- має середню чи високу самооцінку;
- часто проявляє ознаки егоїзму чи нарцисизму;
- ймовірно, став жертвою у минулому;
- сприймається лідером у колі однолітків;
- буває імпульсивним;
- його легко вивести з себе;
- не вистачає співчуття до інших;
- має не надто високий емоційний інтелект;
- любить агресивні спортивні ігри.

Якщо подібні риси проявляються та паралельно надходять повідомлення, що у класі знущаються над кимось, є серйозний привід поговорити з вашою

дитиною. Звісно, багато з цих характеристик показують типового лідера, але нездорове посилення тої чи іншої ознаки є тривожним сигналом.

Є проблема – є рішення

Якщо батьки визнають, що їх дитина є агресором, то це вже шлях до покращення ситуації. І перше, що вони мають зробити – не бути терпимими до проявів агресії. Поряд з цим можна порекомендувати:

Відшукайте заняття, в якому дитина зможе виділитись. Часто агресивну поведінку провокує незнання способів, як ще можна заявити про себе. Варіанти пошуку талантів: відвідування гуртків, секцій, активна участь у житті класу.

Будьте послідовними у своїх діях та словах. Якщо ви передбачили певне покарання за провинність (наприклад, забрати на тиждень смартфон), то тримайтесь до останнього дня. Звісно, з боку дитини буде протест, але стійте на своєму, бо маєте розуміти, заради чого все це робиться.

Нейтралізуйте речі, які пов'язані з насиллям. Мова йде про відеоігри, фільми, музику, які провокують агресію в дитині.

Обговорюйте усі шкільні конфлікти. Часто це допомагає знайти причину такої поведінки, будьте максимально справедливими та розважливими.

Знайдіть альтернативу. Навчіть знаходити альтернативні шляхи виходу агресії без шкоди оточуючим. Розкажіть, що у випадку, коли підлітка провокують, важливо продемонструвати можливості уникати провокації.

Навчайте розуміти себе та інших. І тут важливо бути не голосливим, адже більшість звичок дітей породжуються в домашніх стінах. Якщо ви чи хтось з родини нетерпимо ставиться до вад іншого, мало шансів, що у сина чи дочки сформується власна протилежна думка з цього питання. Розкажіть, що всі ми різні та особливі.

Не треба очікувати швидких результатів. Дитина зможе змінитися, але це робота не одного дня. Не забувайте, підтримка у цей момент відіграє надзвичайно важливе значення.